

[Rager.]

at kunne pege paa, at de paagældende misbruger den sociale Lovgivning, at den sociale Lovgivning i Virkeligheden virker til Nedsættelse af Arbejdsmodet, Arbejdslysten o. s. v., saa tror jeg, denne Lov vil være god at faa, fordi den, som jeg sagde før, giver Mulighed for Anvisning af Arbejde og derigennem ogsaa vil kunne faa fat i de enkelte Fisk, som mulig trænger til at blive fanget i Nettet. Jeg tror, det vil vise sig, at de, der venter, mener, tænker, at 10 000—20 000 uberettigede skulde gaa og leve paa den sociale Lovgivning, vil faa noget andet at se. Det vil efter mit Skøn kun dreje sig om Hundreder.

Jeg tror, at vi baade paa dette Omraade og paa andre Omraader kan være vel tjent med en Lovgivning som den, Socialministeren her har taget Initiativ til, og jeg giver paa mit Partis Vegne Tilsagn om en velvillig og forhaabentlig hurtig Udvalgsbehandling af det paagældende Spørgsmaal med Lovforslagets hurtigst mulige Gennemførelse for Øje.

Gregersen: Formaålet med Lovforslaget er vi alle sammen enige om, vi ønsker alle Arbejdsløsheden fjernet, og vi ser alle den Ulykke, som Arbejdsløsheden betyder baade for de mange Hjem og for Samfundet i sin Helhed. Det er sagt saa tit, ogsaa under denne Forhandling, saa det skal jeg ikke nærmere uddybe. Det, der har Interesse, er, om et Forslag som det, der foreligger, kan føre til det ønskede Maal.

Jeg synes, at der er et Par Paragraffer, som man straks er noget betænkelig ved. Der er nu først § 2, som fastslaar, at de Arbejder, som kan komme i Betragtning, er Arbejder, som i Virkeligheden er og maa betegnes som uøkonomiske. Arbejder, som ikke af økonomiske Grunde kan forventes iværksat nu. (*Socialministeren* [Steincke]: Nu!). Ja, det maa jo altsaa betyde, at de i Øjeblikket ikke kan svare sig. Og der er § 8, Paragraffen om et nyt Statslaan. Vi har ikke Indtrykket af, at mere offentlig Gæld beforder Arbejdet her i Landet, tværtimod. Det er ikke længe siden, det ærede Medlem Hr. Pinholt gjorde op, at Statens Gæld — det var for 1932 — udgjorde 2 330 Mill. Kr. med en samlet Rentebyrde paa 118 Mill. Kr. mod en Rentebyrde paa

13 Mill. Kr. ved Aarhundredskiftet. En saadan Rentebyrde er jo en mægtig aarlig Byrde, som igennem offentlig Gældsstiftelse er lagt paa Befolkningens Skuldre, og denne Byrde skal nu forøges.

Jeg vil gerne spørge, om denne demokratiske Regering ikke er klar over, at hver Gang det offentlige gør Gæld, udvides de riges Felt til at leve af arbejdsfrie Indkomster. Ud fra de saakaldte demokratiske Partiers Skatteideal — som vi ikke hylder, thi vi vil ombytte Skat med Skyld — skulde man jo tage Skatten der, hvor Skatteevnen var, eller som det har heddet nu under Kriselovgivningen: de med de stærke Skuldre skulde tage et Tag for dem med de svage. Naar man nu har disse Skatteideal, skulde man ogsaa følge dem; saa skulde man gaa hen til de rige og sige: I Dag har vi Brug for disse 60 Mill. Kr., ligesom vi, sidste Gang vi laante, havde Brug for 85 Mill. Kr., og yderligere faar vi maaske Brug for 100 Mill. Kr. Efter disse Ideal skulde man gaa hen og tage Pengene hos dem. Men man gør noget helt andet; man gaar hen og laaner de riges Penge, saa kan de fattige betale Rente af dem for Tid og Evighed og skyld dem det samme Beløb.

Det er en kapitalistisk Politik, som ogsaa denne Regering har ført, og som bringer Befolkningen i økonomisk Trældom og gør, at disse Rentebevægelser, dette Had imod Renten opstaar, og jeg maa mene, at denne Laanepolitik fra Ministeriets Side kun kan have Mening, hvis Hensigten er senere at skære Kronen ned. Thi intet fornuftigt Menneske kan mene, at vi med de Gældsforhold, vi er naaet til, baade for private og for det offentlige, kan vedblive at læsse nye Rentebyrder paa en Befolkning, der i Forvejen har mere end ondt nok ved at klare sig. Hvis det derimod staar Regeringen klart, at den laaner nu for senere ved sin Møntpolitik at nedsætte Gælden til f. Eks. det halve, kan det naturligvis gaa et Stykke Tid, og Transaktionen er da ikke ueffen. Men kan Lovgivningsmagten, Landets Retsvæner, fortsætte ad den Bane?

Lovforslaget giver altsaa Besked om, hvordan Pengene skal skaffes til Veje, og siger ogsaa, hvordan Udgifterne skal fordeles imellem Stat og Kommune. Men det har ogsaa Interesse at faa at vide, hvordan Udgifterne skal fordeles imellem Befolk-